

Nicolae Ceausescu - liderul comunismului romanesc

"Cel mai iubit fiu al poporului", "Strateg intre strategii lumii", "Conducatorul suprem". Asa se vorbea, oficial, in anii '70-'80 despre cel mai important lider comunist al Romaniei : Nicolae Ceausescu. Cu siguranta, cei 25 de ani de comunism sub conducerea lui Nicolae Ceausescu au reprezentat cea mai neagra perioada pe care au cunoscut-o romanii. Atunci, poporul a simtit acut foamea, frigul, teroarea de a vorbi liber, umilintele.

In anii '70-'80, Ceausescu a dezvoltat un exagerat cult al personalitatii, luat dupa modelul nord-coreean. Ne amintim paradele de gala si mitingurile de masa organizate la toate sarbatorile comuniste, evenimente la care era scos in strada tot poporul pentru a-l omagia pe Nicolae Ceausescu.

Finalul "Epocii de aur" a venit in Decembrie 1989. In ziua de Craciun, atat dictatorul, cat si consoarta lui, Elena, extrem de implicata in conducerea tarii, au fost impuscati, la Targoviste.

Biografie cosmetizata

Desi majoritatea liderilor comunisti ai lumii au origini modeste si cereau tuturor celor cu functii astfel de origini, putini dintre ei nu s-au rusinat de acestea si au acceptat ca biografia lor sa nu fie modificata in nici un fel.

Lui Ceausescu i-a fost jena. Asa ca, in momentul in care a ajuns in fruntea tarii, si-a creat o biografie de care sa se simta mandru, facand tot posibilul ca adevarata lui origine sa nu fie cunoscuta de prea multa lume. In biografia oficiala a lui Nicolae Ceausescu scria ca s-a nascut la 26 ianuarie 1918, in comuna Scornicesti. Fiu de taran, a devenit activist inca de la inceputurile miscarii comuniste romane, fiind arestat si condamnat pentru activitati de propaganda comunista si instigare. A petrecut sfarsitul anilor '30 si inceputul anilor '40 in inchisoare, unde l-a cunoscut pe viitorul prim-secretar al Partidului Comunist Roman, Gheorghe Gheorghiu-Dej. In 1944 a fost eliberat si, dupa preluarea puterii de catre comunisti, in 1948, a primit fel de fel de functii in guvern. Dupa moartea lui Dej, in martie 1965, a fost numit prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Roman. In 1946 s-a casatorit cu o comunista devotata, Elena Petrescu, iar in 1967 a devenit presedinte al Romaniei.

Desi timp de doua decenii si jumatate romanii au crezut ca omul care a condus destinele tarii lor se nascuse in Scornicesti, intr-o familie de tarani cinstiti si saraci, in realitate, asa cum o dovedeste foaia matricola, Ceausescu s-a nascut intr-un catun din apropierea comunei. Conform istoricului A.B. Cornea, originar din Scornicesti, catunul in care a vazut lumina Ceausescu fusese intemeiat, in secolul IX, de cateva palcuri de tatari din partea locului, dupa rascoala lui Tudor Vladimirescu. Pe langa ei s-au aciuat mai multe grupuri de tigani nomazi. Conform istoricului Cornea, numele real al lui Ceausescu a fost Ceausoglu care, in tatareste, inseamna "fiu de sluga".

Cum ambitia lui Ceausescu era sa devina membru in diverse academii si doctor honoris causa, a inceput sa-si fabrice diplome de studii. La fel s-a intamplat si cu atestarea activitatii revolutionare a marelui conducator. Asa a aparut in biografia dictatorului episodul in care se spunea ca, de la varsta de 12 ani, a participat activ la viata tineretului sindical comunist. Si asta in ciuda faptului ca, de fapt, Ceausescu venise la Bucuresti pentru a-si face ucenicia la un cizmar.

Femeia din spatele dictatorului

Nici in ceea ce o priveste pe consoarta lui, Elena, lucrurile nu stau altfel. In anii '80, Elena Ceausescu si-a tras diplome cu titlatura de savant de renume mondial si doctor honoris causa a diferite universitati prestigioase din lume. Si asta desi inteligenta si cultura ei lasau mult de dorit. Dupa razboi, Lenuta, asa cum i se spunea pe timpul acela, si-a gasit o slujba la subsolul Ministerului Afacerilor Externe. Acolo trebuia sa sorteze si sa faca taieturi din ziare straine. Pavel Campeanu, un fost tovaras de celula al lui Ceausescu si coleg al Elenei la Ministerul de Externe, povestea ulterior despre ea ca "nu era buna de nimic, din pacate". In paralel, s-a inscris la cursul seral al Institutului Politehnic. In timpul unuia dintre examene a fost, insa, prinsa copiind si data afara. Lucru care nu a descurajat-o deloc. Educatia ei elementara, nereusita la cursul de cusut si broderie, neputinta de a

deosebi franceza de engleza nu au constituit nici un fel de bariera in fata ambitiei sale de a deveni academician. Si nu in orice domeniu, ci in chimie...

Un ajutor in desavarsirea carierei l-a primit din partea sotului ei. Imediat ce a ajuns in fruntea Partidului Comunist, Ceausescu a creat un Consiliu National al Cercetarii Stiintifice, compus din 90 de membri, unul dintre acestia fiind chiar Elena. De aici si pana la a obtine diploma de academician, nu a mai fost decat un singur pas. Lucrarea trebuia sa si-o sustina la Universitatea din Iasi, dar intamplator, nu s-a prezentat la ora stabilita, ci cu o ora inainte...

Elena Ceausescu a preluat fraiele Ministerului de Finante chiar in momentul in care Romania ducea o lupta pentru returnarea datoriilor. S-a impus intre sotul ei si consilierii lui, amestecandu-se atat in numirile interne, cat si diplomatice. Ea prezida cu Ceausescu la ceremonii de partid si de stat. Isi demonstra puterea adresandu-se ministrilor pe numele mic si vorbea cu ei in chip familiar.

Desi cuplul Ceausescu a avut trei copii - Zoe, Valentin si Nicu - doar mezinul a fost implicat in politica, Nicu devenind prim-secretar al judetului Sibiu.

In pat cu dusmanul

Desi o viata au lasat impresia unui cuplu bine incheiat, casnicia sotilor Ceausescu nu a fost una lipsita de infidelitati. Unul dintre fratii lui Ceausescu, fost director al unei Scolii de Pregatire a Securitatii de langa Bucuresti, povestea, dupa caderea regimului ceausist, aspecte inedite din viata de cuplu a celor doi soti din care reiese ca Elena isi inselase sotul cu un soldat german in vremea in care acesta fusese inchis. "Am strigat de jur imprejurul apartamentului ei, pentru a-i transmite un mesaj de la fratele meu, din inchisoare. Stiam ca ea nu se dusesese la serviciu si m-am gandit ca, poate, e bolnava. Vazand ca nu deschide nimeni, am folosit speraclul. Cand am intrat in camera, prima priveliste a fost uniforma unui soldat german pliata ingrijit pe scaun, cizmele lui inalte stand in pozitie de drepti in mijlocul podelei. A doua a fost si mai uimitoare : fundul ei mare si gol proptit in fata mea. Ea nu m-a iertat niciodata pentru ceea ce vazusem. M-a urat si s-a temut de mine totdeauna dupa aceea".